

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters, Dienaressen van de Heilige Geest

Jaargang 47, September 2013

Inhoud September 2013

1. Installatie *nieuwe*
Provinciaal bestuur
2. Installatie van leidsters
van gemeenschappen
3. GVS
4. Emancipatie *van*
vrouwen in Tilburg
5. Pinksterenviering
MHGG
6. Workshop KKI
7. Overledenen

NIEUWE ONDER ONS!

Lieve zusters, lieve lezers,
De heerlijke vakantiedagen zitten er
weer op.

De lange avonden van licht verdwijnen
langzaam. In hun plaats kruipen stilletjes
de donkerder en donkerder wordende
avonden. En wij wennen er weer aan.
Aan iets nieuws wennen wij mensen
immers geleidelijk aan.

Dit is ook zó gebeurd met ons
provincieblad Onder Ons. Na wikken en wegen heeft de
redactie in overleg met het provinciaal leidstersteam, besloten
om het digitaal uit te geven. U ziet, we gaan met de tijd mee:

de tijd van internet en de tijd van bezuiniging!

Tegenwoordig worden vele vormen van communicatie digitaal verstuurd. Persoonlijk en als provincie ontvangen we digitale bladen, nieuwsbrieven, e-mails. Dat is onze wereld van vandaag. Nog belangrijker is het feit dat we hiermee geld en tijd sparen. Dit klinkt pragmatisch maar is wel waar. De gespaarde tijd en het geld gebruiken we dan weer voor ons missiewerk (hoewel dat uitgeven van dit blad ook missiewerk is).

Ik hoop dat we met z'n allen aan deze nieuw opzet van ons geliefde blad wennen. Ook met alle veranderingen waarin we ons nu en in de toekomst zullen bevinden. Moge de Geest ons altijd daarbij helpen.

Met deze nieuwe opzet werken mee:

Zuster Monique Berends

Zuster Marie-José Geurts

Zuster Melina Polo

Zuster Lili Purwanti (lay-out)

Ik wens jullie allemaal een plezierig en leerzaam leesuurkje toe!

Lieve groet en Gods zegen,
Zuster Melina

Wij hopen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we het in te zenden naar onze e-mail adres: newonderons@gmail.com

Installatie Nieuw Provinciaal Bestuur Missiezusters SSpS

Op zaterdag 1 juni 2013 vond in de kapel van het Retraitehuis te Uden de installatie plaats van het nieuw gekozen Provinciaal bestuur van de Nederlandse Provincie Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest.

(links naar rechts: Zr. Yuliana Mamuk, lid.

Zr. Gré Rood, admonitor

Zr. Melina Polo, provinciale leidster

Zr. Celine Padimjareannasseril, lid

Zr. Therese Sander, assistent).

Toespraak van Zr. Melina Polo bij de installatie van het Provinciaal bestuur

“Vandaag is een historische dag. Dit moment is een historisch moment voor onze provincie,

toegewijd aan het feest van de Onbevleete Ontvangenis van Maria, de Moeder van Jezus, ook onze Moeder. Samen, als één team, zijn wij vijf zusters geïnstalleerd: Zusters Therèse, Gré, Celine, Yuliana en ik. We hebben JA gezegd op deze missieopdracht: onze Provincie te leiden, d.w.z. onze

zusters en gemeenschappen in goede banen te leiden. Deze installatie plechtigheid heeft onze bereidheid en dienstbaarheid bezegeld.

Deze installatie herinnert ons, gekozen leidsters, eraan dat wij geroepen zijn om een ideaal te dienen dat groter is dan onszelf, een ideaal dat men enkel en alleen kan benaderen in gebed en met een nederig hart. Die houding stelt ons in staat de bewegingen van de Heilige Geest in het hart van elke zuster te bespeuren. Mensen in leiderschap zijn 'spiritueel' als ze zich dienstbaar stellen onder de leiding van de Heilige Geest, hun hart en verstand afstemmen op wat die Geest wil realiseren door de gaven en talenten die Zij schenkt aan iedere zuster van de congregatie, provincie en gemeenschap. Om de leden te kunnen helpen hun spiritueel-missionaire leven te verdiepen is het van wezenlijk belang dat wij, leidsters, openheid tot luisterbereidheid naar de zusters en voor de tekenen van deze tijd ontwikkelen en laten groeien. Gods Woord, de Heilige Regel (Constituties) en vertrouwen in en openheid naar de leiding en inspiraties van de Heilige Geest zullen ons daarbij helpen.

Dienstbaarheid van de leidsters vereist van hen doorzettingsvermogen en een krachtige, voelbare aanwezigheid. Ze kunnen en moeten leven inblazen of opwekken in de leden, hen bemoedigen initiatief te nemen; hen helpen herinneren aan de legitimiteit van het religieus leven; hen helpen zich in te spannen om altijd met een hernieuwde kracht en trouw de inspiratie van de Heilige Geest te volgen. Met z'n vijven zetten wij ons in voor onze zusters,

voor onze medewerkers/medestanders en voor de mensen die aan onze zorg zijn toevertrouwd. Dank jullie allemaal voor het vertrouwen aan ons gegeven. Wij doen ons best om dit vertrouwen niet te beschamen.

Moge de Geest van Jezus en de Vader ons samen-binden als één grote familie. Dit bidden we op voorspraak van Maria, onze Moeder. Wij zijn samen onderweg om van de barmhartige liefde van God te getuigen in onze wereld van vandaag, vooral op de plekken waar het hardst nodig is. En wij, als leidsters van onze provincie, zijn de voortrekkers. Doe mee! Want samen kunnen wij iets moois bereiken opdat Gods Rijk zichtbaarder wordt in ons midden”.

kapel Uden

De installatie verliep rustig en de zusters die aanwezig waren bij de viering werden in de gelegenheid gesteld om de provinciale leidster en haar team te feliciteren.

Zr. Melina Polo

Viering voor de Installatie van Leidsters van Gemeenschappen

Na de installatie van het Provinciale Leidsters team (PLT) stond de installatie van de lokale leidsters op het programma. We hebben eerst de H. Geest aangeroepen om hen nabij te zijn in hun nieuwe functie.

De installatie van de lokale leidsters werd in de kapel van iedere gemeenschap met creatieve liturgie gehouden. Als inleiding werd uit de constituties art. 602 en 605 gelezen. Tijdens de viering werden de Bijbel en de Constituties overgedragen als bron van inspiratie en inzicht, van licht en kracht.

De uitspraak werd van Paus Franciscus gebruikt “Het volgen van Jezus bestaat uit 3 heel belangrijke woorden die tevens belangrijke waarden zijn: **liefde, dienstbaarheid en nederigheid**. Dit citaat is uitgesproken als wens dat deze drie woorden duidelijk worden in de leiding die gegeven wordt in de gemeenschap en als SSpS. Na de lezing, uit Joh. 15:9-10, 13-17 en de voorbeden werd het slotlied gezongen: “Dat de Heilige Drieëne God leve in de harten van alle mensen ”.

De gekozen en geïnstalleerde gemeenschap leidsters voor het triennium 2013-2016 zijn:

Zr. Yuliana Mamuk: Tilburg (4 Juli)

Zr. Marie-José Geurts: Treebeek (5 Juli)

Zr. Willibrord Boumans:

Arnoldusklooster Uden (12 Juli)

Zr. Gré Rood: Het Retraitehuis (12 Juli)

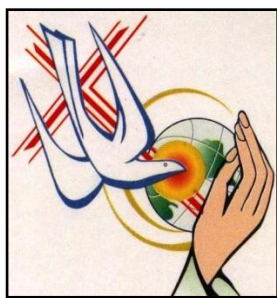
Zr. Elvira Telik: Den Haag. (9 September)

Zr. Melina Polo

Vrede Gerechtigheid en Heelheid van de Schepping Augustus 2013

Ja, wij Zusters van de commissie G.V.S. (Gerechtigheid, Vrede en Heelheid van de Schepping): Yuliana, Juliet en Vera komen geregeld samen om elkaar te informeren over alles wat ons bezig houdt in ons dagelijks leven. Zo blijft onze opdracht levend.

Op 6 juli was Juliet voor het laatst in ons midden. (Ze gaat begin december van dit jaar voorgoed terug naar de

Filippijnen). Dat ging niet zomaar voorbij. Wij vonden het fijn om met Juliet te vergaderen. Zij had steeds goede inspiraties. Zr. Yuliana is nu de eindverantwoordelijke. Zr. Suchita heeft zich bij onze commissie aangesloten.

De bijeenkomsten zijn steeds gericht op situaties om onze aandacht uit te laten gaan naar wat we horen van de mensen over onvrede en ongerechtigheden in de samenleving, die het daardoor moeilijk hebben, zoals we dat vernemen van Den Haag en Tilburg. Ook blijven wij diverse acties ondersteunen en petitie ondertekenen, bv. brieven van Amnestie International, Acat e.d. Daarmee blijven we verbonden door onze persoonlijke en gemeenschappelijke gebedsintenties in onze gemeenschappen.

Om de drie maanden komen wij met onze SVD broeders samen in Teteringen. Bij deze bijeenkomsten gaan we ook weer in op de grote vraagstukken en situaties van de wereld.

Zr. Yuliana is ook lid van de Antenne: “Afrika Europa Netwerk”. 31 Mei werd het vijfentwintig jarig jubileum gevierd in Den Bosch, gecombineerd met de jaarvergadering. Onze medebroeders en ik waren er bij aanwezig. Pater Herman Wijtten gaf een inleiding over de ontwikkeling van de “Nederlandse Antenne”. Dat is een organisatie van bewogen mensen die zich bezighouden met de grote nood in de wereld op het gebied van Vrede, Gerechtigheid en het behouden van de Schepping. Het was een boeiend betoog, maar het vraagt om een lange adem. Gelukkig staat het CMBR achter ons werk en zal de informatie over de situaties in de wereld met de uitgaven van “Her en Der” blijven verzorgen en versturen. De algemene directeur van Cordaid, Dhr. Groothuizen hield een lezing over de ervaringen van het werk van Cordaid met de Titel: “Macht en Onmacht”.

Hij sprak over de “Veranderende machtsverhoudingen in de wereld”. Hij belichtte hoe macht op allerlei terreinen wordt uitgeoefend:

bloedverwantschappen, ideologieën, godsdienst, economie en politiek. Macht veronderstelt gehoorzaamheid of rebellie. Met de geleidelijke ondergang van het Kolonialisme zien we verschuivingen in de machtsverhoudingen.

Door bewustzijnsprocessen verschuift de macht gedeeltelijk van de top naar de basis, zoals in Afghanistan en andere landen waar de vrouwen onderdrukt worden. Zij laten van zich horen en komen zo op voor hun rechten. Dat zijn hoopvolle berichten. Met deze gegevens is het belangrijk voor het “Afrika Europa Netwerk” om rekening te houden met de bestaande en veranderende machtsverhoudingen.

Lieve medezusters dit is het een en ander over onze samenkomsten, waarin het Symposium in Steyl (Oktober 2012) waarvan u gehoord heeft, steeds een leidraad is.

Zr. Vera van der Haak.

Huiskamerproject voor Vrouwen in Tilburg.

Twee jaar geleden ontmoette ik Pater Theo te Wierik, MSC. Pater Theo is de coördinator van de Stichting “De Huiskamer” op de Goirkestraat 113 te Tilburg. Hij vroeg me of er iemand was van onze gemeenschap die interesse had mee te werken met een nieuw project voor de vrouwen die met verschillende problemen zitten. In overleg met mijn medezusters in de gemeenschap heb ik ‘Ja’ gezegd om een keer per week te gaan werken in dit Huiskamerproject. Eerlijk gezegd, was ik al nieuwsgierig en geïnteresseerd vanaf het moment dat Pater Theo ermee wilde beginnen.

Het Huiskamerproject bestond al 20 jaar. Vanaf januari 2012 is de Huiskamer op dinsdagmiddag open

voor vrouwen die langdurig in de zorg verblijven. Dit project voor vrouwen begon in samenwerking met TRAVERSE (Traverse verzorgt opvang en begeleiding voor mensen in probleemsituaties die dakloos of thuisloos zijn, of dit dreigen te worden).

De doelstelling van dit project is op een laagdrempelig en kleinschalig niveau mensen, vooral vrouwen, een mogelijkheid te geven elkaar te ontmoeten. Het gaat dan om mensen die, al dan niet langdurig, contact hebben of hebben gehad met de geestelijke gezondheidszorg, of het moeilijk vinden om contacten met anderen aan te gaan, prostituees, drugsverslaafden en daklozen. Om die doelstelling te bereiken wordt het aantal deelnemers beperkt gehouden (maximaal acht personen). Door samen boodschappen te doen, te koken en samen te eten, af te wassen en door de inrichting van de ruimte, wordt geprobeerd 'een huiskamersfeer' te scheppen, waarin de vrouwen op ontspannen wijze kunnen praten over zaken die hen bezighouden, hun levensverhalen te vertellen, handwerken. En een keer per maand is er ook een verwendag zoals: haarverzorging, handmassage en pedicure. Als het mooi weer is gaan we wandelen en /of een uitstapje maken samen.

Het idee van 'De Huiskamer' was geboren: een plek waar de vrouwen kunnen praten over datgene wat hen bezighoudt, ongeacht confessionele, sociale of etnische achtergrond. Sinds ik werk in de Huiskamer is mijn ervaring bevredigend en tevens een

uitdaging. In het begin vond ik het nutteloos, tijdverspilling. Bovendien ben ik nog jong ten opzichte van deze vrouwen. Zij zijn over het algemeen erg passief, in menig opzicht niet zelfstandig. Zij moeten gecontroleerd, gestimuleerd worden, altijd gehaald en gebracht worden.

We hebben geprobeerd een activiteitenprogramma te maken, zoals handwerken, koken, spelletjes spelen enz. Wij, begeleiders, zorgen voor de benodigdheden en geven support.

Nu zie ik dat het nuttig is en ik kan wel zeggen dat ik gelukkig en dankbaar ben dat ik deel mag hebben in de missieopdracht, wat de prioriteiten van de congregatie betreft: er zijn voor de armen en vooral de vrouwen, die lijden aan onderdrukking en het misbruikt worden. Zij worden gebruikt als een object voor seks, verhandeld, verwaarloosd, uitgebuit.

Opkomen voor de vrouwen ligt al in ons charisma en de visie vinden we al bij de stichters van onze congregatie. In onze regel art. 103 lezen wij: *'Openstaan voor de omstandigheden en noden van deze tijd'*

Onze verantwoording is de emancipatie van de vrouwen en het vooruit brengen van hun ontwikkeling. waar wij ons missionair mee bezig houden. Voor mij: het samen gaan met hen, hen aanhoren, hen aannemen zoals ze zijn, dat zijn mijn belangrijkste bijdragen als medemens.

Zr. Yuliana Mamuk

Pinksterviering MHGG 2013 op 5 Juni te Uden.

Tochtgenoten in Zijn Geest onderweg.

Op een schitterende zonnige dag 5 juni 2013

waren in Uden ongeveer vijftig leden van de MHGG van de groepen Uden, Ospel en Baexem blij en enthousiast bij elkaar voor de jaarlijkse Pinksterviering. Het thema van de dag was de werking van de H. Geest in ons en in de wereld, wat op verschillende manieren en op een creatieve wijze was uitgewerkt. Voor de opening van de morgen en de middag gebruikte men een PowerPoint met inspirerende afbeeldingen over de H. Geest met mooie teksten over de hymne van het Veni Sancte Spiritus en het Veni Creator Spiritus.

Dit waren de meditatieve, rustgevende en inspirerende momenten van de dag. De open en

gezellige sfeer was hier vast en zeker aan te danken. Aan de hand van een ander PowerPoint werd tijd besteed aan het verhaal van de schepping en de mens, de jaarringen van ons leven met het verhaal van de houthakker, dat herinnerde aan zijn goede en slechte tijden. Aan de hand van enkele vragen kon men in de middagpauze hier samen of in een groepje over praten in de mooie tuin en warme middagzon.

De lunchtijd was een zeer gezellige tijd met de soep en heerlijk verzorgde broodjes. De

soep was op een speciale wijze klaar gemaakt door Johanna, een lid van de groep van Uden afkomstig uit Brazilië.

Zij wist ook een gezellige sfeer te scheppen door het gebruik van de microfoon en haar specifieke vragen aan de deelnemers zoals: "Wie ben jij, waar woon jij? e.a. Dit zorgde voor een speciaal samenzijn en ontmoeten van elkaar. Het is opgenomen op een CD. Het Pinksterwonder paste daar heel goed bij. Het had iets van 'n zekere openbaring van de Geest, die immers wordt megedeeld op velerlei manieren. De afbeelding en het gezegde: "Vrienden zijn er om je steunen." was een passend geheel en de Eucharistieviering door pastoor de Bondt was een mooie afsluiting van de dag.

We mogen terugzien op een zeer geslaagde dag. Met heel veel dank vooral aan Zr.

Odetta voor de vele voorbereidingen, Zr. Lili e.a., die hieraan hebben meegewerkt.

Zr. Marie Rose

Verkeningsbezoek Duivendrecht / Amsterdam 21- 22 Juni '13

Op vrijdagmiddag vertrokken wij, Zr. Yuliana en Zr. Judith, met de trein van Tilburg richting Amsterdam. Toen we op station Amstel wilden overstappen naar Duivendrecht, hoorden we achter ons iemand kuchen. Daar stond Pater Vincent Wang, wat een leuke verassing! Hij had de H. Mis gevierd met een groep zusters Benedictinessen in Aalsmeer, ten zuiden van Amsterdam.

Ze hadden een maand geleden hun intrek genomen in het voormalige klooster van de karmelieten. En nu was hij op weg naar huis en konden we samen verder reizen naar Duivendrecht. Daar werden we hartelijk ontvangen door P. Klemens Hayon, die druk bezig was met koken. Pater Vincent liet ons het huis zien en daarna genoten we samen van de heerlijke warme maaltijd die P. Klemens had voorbereid.

Gesterkt gingen we op weg naar Amsterdam waar we de avondbijeenkomst van de St. Egidio gemeenschap bezochten. Dit is een christelijke lekgemeenschap die in meer dan 70 landen van alle continenten 60.000 leden telt.

Ze komen samen voor het gebed en knopen vriendschap aan met de armsten van de eigen stad. We werden hartelijk ontvangen door een groepje van twaalf vnl. jonge mensen. Ze waren bezig met de eind voorbereidingen van de maaltijden die

later op de avond aan de armen in de stad zouden worden uitgedeeld. Ze kenden P. Vincent en P. Klemens al van eerdere bezoeken. De mensen van het Leger des Heil waren al begonnen met het uitdelen van soep. Iets verderop stonden twee vrouwen die koffie en thee uitdeelden. Onze lunchzakjes met belegde broodjes en een stukje fruit vonden gretig aftrek.

Onder deze hongerige mensen ontmoetten we werkelozen, vluchtelingen, daklozen en psychisch zieken. Velen onder hen hadden de behoefte met iemand te praten. Het was al gauw na elf uur voordat we weer huiswaarts vertrokken.

De volgende morgen vertrokken we met P. Vincent naar Pastoor Leo Nederstigt (66) van de ABG parochie in Amsterdam Oost. ABG staat voor drie parochies (HH Anna, Bonifatius en Gerardus Majella) die tot een parochie zijn samengevoegd. De parochie omvat verschillende buurten in Amsterdam; Pastoor Leo was en is een grote steun voor de Paters SVD. Ze hadden hem verteld dat er waarschijnlijk ook zusters SSpS zouden volgen. Hij was bereid om ons ook te helpen bij onze zoektocht en had zelfs al ideeën voor onze missionaire inzet. P. Leo kwam ons afhalen op het station en bracht ons naar de grote pastorie van de voormalige Bonifatius kerk waarin de ABG parochie nu gehuisvest is en vertelde ondertussen wat er zo allemaal gaande is in dit grote gebouw. Hij hoopte dat deze plek in de toekomst een spiritueel centrum zou worden.

Het gebouw heeft drie verdiepingen. Op de begane grond bevindt zich een grote kerkzaal (voor 80-100 mensen) en een kleine Mariakapel. Naast de keuken is er een kleine spreekkamer, een grote deftige vergaderzaal. Op de 1^e verdieping zijn grote ruimtes waar activiteiten met kinderen gaande waren. Op de 2^e verdieping woonden twee tijdelijke gasten. Op de 3^e verdieping was een grote en kleine zolder met veel rommel. Pastoor Leo ziet wel mogelijkheden voor ons SSpS. Tot onze blijde verbazing vertelde hij dat de St. Egidio gemeenschap uit Amsterdam ook al interesse getoond had in deze plek. De doelstelling van St. Egidio past wel bij de onze, missie en samenwerking met leken vinden wij als SSpS immers ook belangrijk.

P. Leo raadde ons aan om niet op de pastorie te wonen, maar ergens in de buurt zoals hij. Hij is bereid om alvast eens rond te kijken of er iets te huur of te koop is. We bedankten hem en zeiden dat we thuis verslag zouden uitbrengen en verder overleggen en in contact zouden blijven. Zr. Shyny kon er dit weekend helaas niet bij zijn vanwege haar taal examens. Ze is een weekend later samen met Zr. Yuliana op verkenningbezoek geweest.

We hebben deze bezoeken als zeer positief ervaren. Eind augustus, na de vakantie, zullen Zr. Celine en Zr. Judith samen naar Amsterdam gaan. Het is de bedoeling dat we in de toekomst regelmatig met twee zusters een weekend naar Amsterdam gaan. Zo kunnen we eerst rustig bekijken in welke missie een nieuwe SSpS gemeenschap het beste kan investeren

en waar we uiteindelijk zullen gaan wonen. We zijn dankbaar voor de gastvrijheid van de SVD.

Zr Judith Dumont,
Zr Yuliana Mamuk

Workshop KKI Nederland - België 31 Augustus 2013

Vanuit het gevoel van saamhorigheid en verlangen om zich goed in te leven in de Kerk, werkt KKI (Keluarga Katolik Indonesia) met BKS (Badan Kerjasama KKI Nederland België) samen. Zij planden een dag voor een workshop : hoe men organiseert en leert van de meest bekwame organisator: Jezus. Deze workshop was getiteld: Geroepen en gezonden voor het leiderschap van Jezus en het belang voor de dienstbaarheid van het bestuur van de KKI.

Dit programma komt overeen met de spiritualiteit van de SVD – SSpS. Erg jammer dat P. Marianus en Zr. Yuliana niet aanwezig konden zijn. Dit vanwege een begrafenis van een SVD broeder die ooit in Indonesië gemissionieerd heeft en Zr. Yuliana was in Oostenrijk.

De bijeenkomst werd in de Bernadette Kerk in Rijswijk gehouden. Bijna alle regio's stuurden leden; er waren 55 aanwezigen uit verschillende regio's. Het programma begon om 11 uur, zoals gewoonlijk met een kopje koffie. De voorzitter van de BKS: Dhr. Bernhard de Water begroette de aanwezigen en Zr. Elvira sprak een

openingsgebed uit en daarop volgde de kennismaking. Iedere deelnemer kreeg gelegenheid om kennis te maken door: naam en afkomst van de regio uit te spreken.

De materie over de organisatie werd door Zr. Lili naar voren gebracht en 'Geroepen en gezonden voor het leiderschap van Jezus' door P. Klemens Hayon. Vervolgens werden de aanwezigen uitgenodigd voor groepsdynamiek.

Na het middageten werd het programma voortgezet met groepswork. Enkele vragen voor reflectie van het voorafgaande thema werden door gesproken. Waarna iedere groep het resultaat van hun reflectie en discussie presenteerde. Als samenvatting hebben we allen een video bekeken. Voordat we afsloten, hebben we evaluatie gehouden. Het grootste deel van de aanwezigen was tevreden en blij over hun ervaring van het gehele proces.

Op het einde van het programma hadden we een Eucharistieviering, voorgegaan door P. Yan Asa. Na het avondeten ging ieder huiswaarts.

Zr. Lili

KKI regio Tilburg

In Memoriam

Zuster Claverita SSpS
Gertrudis Maria Christina Poels

*“God, mijn God, naar u blijf ik zoeken,
mijn ziel dorst van verlangen naar U”*
Psalm 63

Geboren: 14-12-1914
Oostrum, Bisdom
Roermond
Ingetreden: 08-04-1937
Mariabosch Baexem
Eerste Geloften: 02-01-1940 Uden
Eeuwige Geloften: 15-12-1945
Mariabosch Baexem
Overleden: 12-06-2013 Uden
Begraven: 15-06-2013 Uden

Zr. Claverita
groeide op in een
groot gezin, drie
jongens en acht
meisjes. Hoewel
iedereen al vroeg
mee moest helpen
in het boerengezin

kon zij terugkijken op een heel fijne
jeugd, zo schreef ze zelf: “We hadden
een reuze gezellig thuis, wel veel
zorgen, maar we hadden ook veel
plezier. Mijn ouders waren heel
gastvrij, bij ons was iedereen welkom.
Dat alles was een goede voorbereiding
voor mijn later missieleven”.

Zr. Claverita heeft vele jaren als KJV-
leidster met en voor de jeugd gewerkt.
Dat was dan ook het begin van haar
verlangen om eens naar de missie te
mogen gaan. Toen ze 22 jaar was trad
ze in te Baexem. Na de vormingsjaren
en de opleiding tot Kleuterleidster en

enkele jaren praktisch kreeg ze in 1947
benoeming voor West Timor. Op 2
januari 1948 vertrok ze—samen met
zuster Paulo v.d. Velden - met de
“Oranje” vanuit Amsterdam naar
Indonesië. Ze schrijft daarover onder
meer: “Het afscheid van vader en de
familie was zwaar. Toen was het nog
om nooit meer terug te keren. Op de
boot werd ik zeeziek. Ik zei: ‘Nooit wil
ik meer naar Nederland terug’. Mijn
idealen lagen op de bodem van de zee!
Maar in Timor aangekomen was ik
weer gezond als een vis!”

Veel jaren heeft ze zich ingezet voor
kleuters en jonge kinderen. In
Kefamenanu heeft ze een Lagere
School opgericht en nog twee
Kleuterscholen even buiten Kupang.
Met toewijding, doorzettingsvermogen
en liefde heeft Zr. Claverita er in het
onderwijs mee voor kunnen zorgen dat
veel jonge vrouwen meer
mogelijkheden kregen in hun leven. Ze
kon met een gerust hart haar taak
overdragen aan opgeleide
kleuterleidsters van de eigen bevolking.
Het Evangelie “handen en voeten
geven” betekende voor haar ook zorg
hebben voor armen en zieken en
strijdbaar zijn tegen onrecht.

Toen zij na 34 jaar werken in Timor
terugkwam naar Nederland moest zij
erg wennen aan het hoge tempo hier.
Ze vond ook dat Nederland een
“wegwerpmaatschappij” was geworden
en daar had ze het moeilijk mee.

Na haar terugkeer in 1982 heeft zij
zeven jaar geleefd en gewerkt in
Treebeek/Brunssum en was ze drie jaar
hulp in het Missie-Museum in Steyl.
Op haar 81ste ging ze met “pensioen”!
In 1999 nam ze haar intrek in K.V.H.

“Het Retraitehuis” in Uden. Zelf schrijft ze daarover bij haar diamanten feest in 2000: “Wie had ooit durven denken dat we zo’n mooie oude dag zouden hebben. Een kapel, een mooie kamer, een prachtig bos, goede verzorging en vriendelijk personeel, alles wat we nodig hebben. Wat kan men op zo’n dag doen? Niets anders dan danken. Danken voor alle goedheid en liefde die ik van de goede God en van de congregatie mocht ontvangen. en dan bidden: God, wat zijt Gij altijd goed geweest voor mij!”.

Zr. Claverita kon met volle teugen genieten van het leven, vooral buiten in de natuur. Dat was praktisch tot haar laatste dag een medicijn voor haar. Op 98-jarige leeftijd is zij in alle stilte van ons heengegaan. Dat zij nu voor altijd mag genieten in Gods Vrede!

Zr. Marie José Geurts SSpS

In Memoriam

Zuster Lebuïna SSpS
Gerritdina, Wilhelmina Maria
Kampman

“Met liefde boetseert God ons leven”.

Geboren: 09-11-1931 Dalfsen,
bisdom Utrecht
Ingetreden: 15-10-1951
Mariabosch Baexem
Eerste Geloften: 02-01-1955
Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften: 02-01-1961
Mariabosch Baexem
Overleden: 05-08-2013 Uden
Begraven: 08-08-2013 Uden

Zr. Lebuïna, Dinie genaamd, groeide op in een groot gezin met zes jongens en zeven meisjes. Dinie was de tiende in de rij. Al jong leerden alle kinderen mee

te zorgen door te helpen op hun boerderij of elders in loondienst te gaan. Zo ook Dinie. Al op jeugdige leeftijd groeide in haar het verlangen om missiezuster te worden, daartoe geïnspireerd door de verhalen van een missionaris, die in de school had verteld over zijn werk en leven in de missie.

Toen Dinie 17 jaar was vroeg ze aan haar moeder of ze naar het klooster mocht gaan. Moeder, die al lang zwak was en toen zelfs stervensziek, vond het goed. Nog diezelfde avond is moeder (49 jaar) overleden.

Toen Dinie bijna 20 jaar was trad ze in te Baexem. Na de vormingsjaren, de opleiding voor Verpleging A met de Kraamaantekening en enkele jaren praktijk in het ziekenhuis in Kerkrade zou haar droom spoedig in vervulling gaan, zo dacht ze. Ze werd echter naar Mariabosch/Baexem geroepen om de zorg voor zieke en oudere zusters over te nemen. Een sprankeltje hoop bleef er echter wel nog, ze mocht voor de tropenkeuring naar Rotterdam. Maar helaas, haar diepste wens kon niet in vervulling gaan: “Afgekeurd voor de tropen”, zo klonk het oordeel van de tropenarts.

Maar “missiezuster” is Zr. Lebuïna gebleven: 32 jaar lang heeft ze met

onuitputtelijke energie, liefde en deskundigheid voor onze zieke en oudere medezusters gezorgd. Velen van hen waren moe en zwak teruggekeerd uit verschillende missiegebieden. Vanuit haar geloof voelde zij zich wereldwijd verbonden met de congregatie en haar missionaire opdracht hier in Nederland. Toen de zusters die aan haar zorgen waren toevertrouwd eind 1998 naar ons Verzorgingshuis “Het Retraitehuis” in Uden moesten verhuizen, miste Zr. Lebuïna hen erg, Mariabosch was leeg en kaal, het leven was er uit, voor haar gevoel.

Ze bleef daar echter niet bij steken, ze ging met hart en ziel in op allerhand uitdagingen, totdat ze in maart 2010 zelf naar Uden moest gaan. Het werd een grote omschakeling, maar voelde zich toch heel gauw thuis in het Arnoldusklooster. Groter was voor haar de overgang naar ons Verzorgingshuis maart 2011. Had ze tot nu toe allerhand hand- en spandiensten kunnen verrichten, nu was het zaak om alles te laten doen’ en dat viel niet mee, ofschoon ze zelf wel wist - en van de dokter herhaaldelijk hoorde - dat iets doen voor haar levensbedreigend zou zijn vanwege haar zwakke hart.

Haar zwakke hart bleef echter ‘wereldwijd’ kloppen, ze hield interesse in wat er gebeurde in kerk en maatschappij, ze leefde mee met het wel en wee van medezusters, vrienden en familie, waar ze altijd nauw contact mee heeft gehouden en die haar vaak bezocht.

Hoewel Zr. Lebuïna al lang uiterst zwak was, kwam haar afscheid voor

ons toch nog onverwacht. Zelf was ze er wel op voorbereid getuige het gebed dat ze dagelijks bad: “Mijn God, als ik op de drempel sta en alles achterlaat wat mij op aarde dierbaar is, geef mij dan uitzicht op Uw licht en raak mij met Uw liefde aan. . . . Als ik op de drempel sta, laat mij dan in Uw hand mijn handen mogen leggen, dan zal mijn dood geboorte zijn”!

We zijn dankbaar voor het rijke leven van Zr. Lebuïna. Dat ze nu herboren in Gods Eeuwig Licht mag leven!

Zr. Marie José Geurts SSpS

In Memoriam

Zuster M. Corelia SSpS. Ap.
“Toen en Nu”

“Toen en Nu” zo staat het op ons programmetje en dan begint het leven van Marietje Brouwer, Zij schrijft...

Ik werd geboren in Hoogland - Amersfoort. op 22 Augustus 1920 als oudste in een gezin van acht kinderen, vijf meisjes en drie jongens.

1ste strofe: Dank, Dank nu allen God

We hadden thuis een kruideniers winkel met van alles er bij, zoals dat in een dorp destijds gebruikelijk was. Daardoor was ons gezin een Open Deur, iedereen was er welkom, voor een kopje koffie of thee. Vanaf vier tot

en met zestien jaar door liep ik–kleuterschool–basisscholen naaischool bij de zusters van J.M.J. Ik heb me daar altijd heel thuis gevoeld. Een van mijn mooiste herinneringen is deze: Vanaf de vierde klas mochten wij op de eerste vrijdag van de maand, voormiddag een kwartier aanbidding houden voor het uitgestelde Allerheiligste in de kapel van de zusters. Het was iets heel bijzonders. Misschien heeft toen Jezus al mijn hart geraakt en het verlangen gelegd Hem te aanbidden in het H. Sacrament.

Vanaf mijn zestiende jaar hielp ik in de huishouding, in de winkel en naaide voor familie en kennissen. Daarnaast ging mijn liefde en aandacht uit naar de verschillende activiteiten uit in de parochie. Maria congregatie – Katholieke Actie- Missienaakring enz . Graag hielp ik actief mee en kreeg daar voor van mijn ouders alle ruimte en medewerk.

Nadat ik, het was nog tijdens de oorlog, een bezoek bracht aan het Cenakel in Soesterberg groeide in mij het verlangen mij helemaal aan God toe te wijden. Om heel mijn leven er voor over te hebben, Hem te aanbidden in het H. Sacrament, Hem lof te zingen, te prijzen en te danken en dit uit naam van alle mensen. Voor de uitbreiding van het Rijk Gods en de heiliging van de priesters.

Na een bezoek aan het klooster Cenakel in Soesterberg en gesprek met de overste op 18 aug. 1947 kreeg ik op 14 sept. het bericht van de toelating en trad op 8 November 1947 in. Mijn ouders, broers en zussen begeleide mij.

Voor het laatste was ons gezin voltallig samen.

2de strofe: Cenakel

In het Cenakel Soesterberg begon nu mijn leven als religieus, het was mijn Bruidstijd gedragen door de liefde van mijn Bruidegom.

Deze ervaring is vaker een stimulans geweest, voor later soms wat moeilijke tijden in mijn leven als Dienares van de H. Geest van de Altijddurende Aanbidding.

Na één jaar ontving ik het roze kleed van de Dienaressen van de Heilige Geest en begon ik in Steyl het Noviciaat. Daar legde ik na twee jaar de eerste geloften af. Na vijf jaar de geloften voor het leven als Dienares van de Heilige Geest van de Altijddurende aanbidding om in algehele toewijding aan God, in een liefde en levensgemeenschap met Hem te leven.

In Steyl had ik hoofdzakelijk de zorg voor de naaikamer en was ik portierster. Ik werd verschillende keren verplaatst tussen Steyl en Soesterberg en de laatste keer op 13 mei 2005 naar het klooster Cenakel in Utrecht.

Na een wat ongelukkige val op 22 december 2007 waarbij ik een scheurtje in de onderste wervelkolom opliep werd ik na een week in het ziekenhuis te zijn geweest, voor tijdelijk opgenomen in het kloosterverzorgingshuis te Uden. Hier begon voor mij een nieuwe levensfase. Gemeenschap met bejaarde, zieke en zwakke mensen, waarvan ik er ook een ben. Er werd dan ook besloten dat ik gezien mijn leeftijd en beperkingen

hier voor blijvend zou opgenomen worden.

Dankbaar ben ik voor alle liefde en zorg die ik dagelijks mag ondervinden. Als ik mijn leven overdenk kan ik alleen maar dankbaar zijn. Op de eerste plaats tegenover de goede God die mijn leven zo genadevol, ondanks mijn zwakheid en tekortkomingen, geleid heeft. Dank ook aan de congregatie van de Dienaressen van de altijddurende aanbedding. Dank ook voor het vertrouwen en de zusterlijke liefde dat ik mocht ondervinden van overste en medezusters.

Als mijn aardse leven voltooid is, moge ik dan voorgoed worden binnen gehaald in de liefde en vereniging van de Heilige Drieën God. Mijn aanbedding, hier beneden in het donker van het geloof begonnen, in het licht van de eeuwige heerlijkheid voortzetten. Deo Gratias!

Dank aan mijn lieve ouders, broers en zussen met wie ik samen opgroeide in harmonie en wederzijds vertrouwen. In ons gezin was een hechte familieband. Ook na mijn intrede in het klooster was er een sterke innerlijke verbondenheid ondanks de kloosterlijke beperkingen. Voor mijn verjaardag kreeg ik altijd bezoek, het werd dan vaak een echte familiedag. Zo was het ook op 21 augustus 2010 toen we in Uden samen waren om mijn negentigste verjaardag en mijn Diamantenfeest te vieren.

Naast gebed voor de Kerk en de grote noden van de wereld neem ik ook de belangen van de familie mee in mijn gebed. Ook al ken ik ze niet, God weet

er van en Hij omringt ons, met barmhartigheid, liefde en zorg.

3de strofe: als slot

21 Augustus 2010 toegevoegd: Zr. M. Corelia staat nu in haar laatste levensfase die zij door gebed en stille aanwezigheid in de kapel en in onze kleine Cenakel gemeenschap doorbrengt om zo toe te leven naar de Ontmoeting met haar God en Heer. Dank u Zr. M. Corelia.

Mededelingen

Naar de missie:

30-7-2013 is Zr. Francien van den Bergen weer blij vertrokken naar haar missie in Bassar-Togo

Overleden familieleden:

Schoonzus van Zr. Beatrijs
Zwager van Zr. Coleta
Zwager van Zr. Lunaria

Adress van Onder Ons:

Provinciaalaat Missiezusters
Dienaressen v.d. Heilige Geest.
Volkelseweg 30, 5405 Uden.
newonderons@gmail.com